

§ 6. Zezwala się adwokatom na pokrywanie z kwot pobranych na rzecz dających zlecenie cudzoziemców (§ 5) określonych w niniejszym paragrafie wydatków, jeżeli są one ściśle związane z prowadzeniem objętych zleceniem spraw cudzoziemców dewizowych:

- 1) danin publicznych (podatków, opłat i innych),
- 2) kosztów i opłat postępowania w danej sprawie,
- 3) zobowiązań pieniężnych dających zlecenie wobec krajowców dewizowych, wynikających w danej sprawie,
- 4) wynagrodzenia adwokata i substytutów należnego w danej sprawie w wysokości nie przewyższającej 10% sum pobranych w tej sprawie.

§ 7. 1. Adwokaci obowiązani są wpłacać do Narodowego Banku Polskiego lub banku uprawnionego na rachunek zablokowany dających zlecenie cudzoziemców kwoty pobrane dla nich, a nie wykorzystane w ramach poprzedniego paragrafu. Wpłata powinna być dokonana w ciągu 30 dni od dnia pobrania danej kwoty.

2. Przy dokonywaniu wpłat na rachunek zablokowany adwokaci obowiązani są złożyć bankowi rozliczenie na piśmie z wymienieniem tytułów oraz wysokości pobranych i wydatkowanych kwot.

§ 8. Zezwala się adwokatom na wykładanie za dających zlecenie cudzoziemców własnych pieniędzy na

koszty i opłaty, związane z prowadzeniem spraw tych cudzoziemców, pod następującymi warunkami:

- 1) suma kwot wyłożonych w jednej sprawie nie może przekroczyć 300 zł,
- 2) wyłożenie pieniędzy jest dopuszczalne tylko wówczas, gdy otrzymanie z zagranicy zaliczki na koszty i opłaty nie jest możliwe w terminie, którego niedotrzymanie pociągnęłoby za sobą szkodę dla dającego zlecenie,
- 3) należność przypadająca od dającego zlecenie z tytułu wyłożonej za niego sumy powinna być zrealizowana w terminie 3 miesięcy licząc od dnia wyłożenia, w sposób zgodny z przepisami § 2 ust. 1.

§ 9. Z dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia obowiązujące dotychczas postanowienia okólnika nr 2 Komisji Dewizowej z dnia 31 października 1946 r. w sprawie zarządu nieruchomościami cudzoziemców i generalnego zezwolenia dla adwokatów będących pełnomocnikami cudzoziemców (Dziennik Urzędowy Ministerstwa Skarbu nr 22, poz. 243) w części dotyczącej generalnego zezwolenia dla adwokatów będących pełnomocnikami cudzoziemców nie mają nadal zastosowania.

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *T. Dietrich*

1276

PISMO OKÓLNE Nr 255 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 20 października 1954 r.

w sprawie zasad organizacji zastępstwa sądowego w urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach państwowych.

Zgodnie z przepisem art. 5 dekretu z dnia 2 czerwca 1954 r. o zastępstwie sądowym władz, urzędów, instytucji i przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. Nr 25, poz. 93) organy zastępstwa prawnego przekazały zainteresowanym jednostkom wszystkie sprawy cywilne prowadzone dotychczas przez organy zastępstwa prawnego; w sprawach wszczętych po dniu 30 czerwca 1954 r. działają zamiast organu zastępstwa prawnego kierownicy zainteresowanych jednostek lub pełnomocnicy ustanowieni przez tych kierowników albo przez organy nadrzędne.

Przy organizowaniu w związku z powyższym przez ministerstwa (urzędy centralne) obsługi prawnej w celu zabezpieczenia właściwego załatwiania spraw zastępstwa sądowego zarówno przez same ministerstwa, jak i przez podległe im jednostki, należy oprzeć się na następujących zasadach:

- 1) Prowadzenie spraw sądowych należy zgodnie z powołanym na wstępie dekretem do urzędu, instytucji lub przedsiębiorstwa państwowego, którego sprawa bezpośrednio dotyczy. W poszczególnych jednakże przypadkach, o których mowa poniżej, zainteresowane jednostki powinny działać przez organy nadrzędne.
- 2) Organ nadrzędny powinien zastrzec działanie w szczególności ze względu na:
 - a) szczególne kwalifikacje potrzebne dla prowadzenia określonego rodzaju spraw lub konkretnej sprawy,

- b) szczególne znaczenie określonego rodzaju spraw lub konkretnej sprawy, a także w przypadku
 - c) znacznej odległości siedziby sądu od siedziby zainteresowanej jednostki,
 - d) niemożności właściwego prowadzenia przez zainteresowaną jednostkę sprawy nie objętej lit. a) — c) z braku odpowiednich pracowników.
- 3) W przypadkach, o których mowa w pkt 2, sprawę prowadzi jednostka bezpośrednio nadrzędna nad jednostką zainteresowaną lub organ naczelny.
 - 4) W myśl powyższych założeń działanie w imieniu zainteresowanej jednostki podległej powinno objąć ministerstwo (urząd centralny):
 - a) we wszystkich sprawach przed Sądem Najwyższym,
 - b) w sprawach toczących się przed innymi sądami, jeżeli jest to uzasadnione wagą sprawy lub jeżeli sprawa toczy się w Warszawie albo w pobliskiej miejscowości, a siedziba jednostki zainteresowanej jest zbyt oddalona,
 - 5) Jednostka bezpośrednio nadrzędna powinna objąć prowadzenie:
 - a) ważniejszych spraw przed sądami wojewódzkimi,
 - b) spraw toczących się w siedzibie jednostki bezpośrednio nadrzędnej lub w pobliżu tej siedziby, jeżeli siedziba jednostki zainteresowanej jest zbyt oddalona,

- c) innych spraw nie objętych lit. a) i b), jeżeli zainteresowana jednostka nie posiada pracowników dostatecznie wykwalifikowanych do prowadzenia sprawy.
- 6) W uzasadnionym przypadku (np. z uwagi na dokładną znajomość skomplikowanego stanu faktycznego sprawy i przebiegu procesu) organ nadrzędny może postanowić, że sprawę wymienioną w pkt 4 lub 5 prowadzić będzie jednostka bezpośrednio zainteresowana.
- 7) Jeżeli siedziba sądu znajduje się w znacznej odległości od siedziby zainteresowanej jednostki, organ nadrzędny może postanowić, że z jego upoważnienia prowadzenie sprawy obejmie lub weźmie udział w czynności sądowej pracownik równorzędnej jednostki podległej temuż organowi nadrzédnemu, znajdującej się w siedzibie sądu lub w jej pobliżu.
- 8) Jeżeli w siedzibie sądu nie było odpowiedniej (równorzędnej z jednostką zainteresowaną) jednostki podległej temuż organowi nadrzédnemu, delegowanie zaś pracownika jednostki zainteresowanej, jednostki bezpośrednio nadrzédnej lub ministerstwa (urzędu centralnego) byłoby zbyt utrudnione i niewspółmiernie kosztowne — dopuszczalne jest powierzenie prowadzenia sprawy lub wzięcia udziału w czynności sądowej miejscowemu lub znajdującemu się w najbliższej miejscowości zespołowi adwokackiemu.
- 9) Za sprawy ważniejsze, których prowadzenie przed sądami powinno być przejęte przez organ nadrzędny (pkt 4 lit. b) i pkt 5 lit. a), uznać należy sprawy o charakterze precedensowym. Do ważniejszych należy zaliczyć również sprawy o wyższej wartości przedmiotu sporu; kwotę roszczenia, uzasadniającą

przejęcie sprawy przez ministerstwo lub jednostkę bezpośrednio nadrzédną, powinno określić ministerstwo (urząd centralny) dla poszczególnych kategorii jednostek podległych odpowiednio do charakteru i częstotliwości spraw. Kierownik zainteresowanej jednostki może uznać niezależnie od powyższych kryteriów, że sprawa jest szczególnie ważna, i wystąpić do organów nadrzédnych o objęcie sprawy przez organ nadrzédny; nie zwalnia go to jednak od prowadzenia sprawy aż do uzyskania odpowiedniej decyzji.

- 10) Zastosowanie ogólnej zasady prowadzenia spraw sądowych przez zainteresowane jednostki bezwarunkowo nie może prowadzić do braku koordynacji w prowadzeniu spraw danego resortu i do rozbieżności przy wytaczaniu i prowadzeniu spraw. Powinno temu zapobiec należyte obsadzenie komórek prawnych w ministerstwach i jednostkach podległych, wprowadzenie i wykonywanie systematycznej kontroli prowadzenia spraw przez jednostki podległe, udzielanie jednostkom podległym wytycznych ogólnych, jak również i wyjaśnień w sprawach konkretnych, odpowiednie zorganizowanie sprawozdawczości.

Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) złożą Prezesowi Rady Ministrów w terminie do dnia 30 listopada 1954 r. sprawozdania o sposobie zorganizowania zastępstwa sądowego w podległym resorcie, z dołączeniem odpisów wydanych zarządzeń.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

1277

LISTA OSÓB WYRÓŻNIONYCH ODZNAKĄ I DYPLOMEM „ZASŁUŻONEGO PRZODOWNIKA PRACY”

Na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1949 r. w sprawie ustanowienia odznaki „Przodownika Pracy” oraz odznaki i dyplomu „Zasłużonego Przodownika Pracy” (Monitor Polski Nr A-46, poz. 626) następujące osoby zostały wyróżnione w 1954 r. odznaką i dyplomem

„ZASŁUŻONEGO PRZODOWNIKA PRACY”

przez Ministra Energetyki:

Blaut Wilhelm, Gość Franciszek, Jabłoński Paweł, Jaśkiewicz Adam, Pawlik Karol, Pietrucha Robert;

przez Ministra Hutnictwa:

Bartosz Wilhelm, Błaszkiwicz Jan, Borończyk Zbigniew, Brandyk Bernard, Brzek Alfons, Burek Alfons, Ciusniak Lucjan, Czyż Ignacy, Domagała Stanisław, Dybał Stanisław, Fabrycusz Emil, Front Jan, Gotszalk Ferdynand, Helbin Honorata, Jarczyk Bernard, Jucha Jan, Kasperek Gertruda, Kierszkowski Piotr, Kosmala Henryk, Kłosy Zygmunt, Kołkowski Józef, Macioszek Józef, Mikołaj Maksymilian, Mrzewa Kazimierz, Musiał Wiktor, Niewiadomski Stanisław, Nowrotek Hieronim, Ostrowski Kazimierz, Pachoń Stanisław, Pachoń Adolf, Paszek Franciszek, Poczesny Stanisław, Prasol Józef, Przerada Andrzej, Pyha Paweł, Selzer Mieczysław, Siwek Bernard, Sitek Wacław, Sliwa Albert, Smoleń Marian, Sus Ryszard, Szukutnik Teodor, Szumiński Józef, Szwenk Leon, Urbanioł Jerzy, Waduła Karol, Walentynowicz Leopold, Warzecha Józef, Wedreńska Adela, Wierzbicki Marian, Woźniak Władysław, Zachraj Karol, Zimocha Bolesław;

przez Ministra Kolei:

Butkiewicz Michał, Cieńkowski Zygmunt, Derlatka Stanisław, Dobrychowski Jan, Drozd Franciszek, Formowicz Antoni, Głowacki Adam, Grabowski Aleksander, Hajdyga Franciszek, Jancelewicz Piotr, Kaduk Alojzy, Konieczny Bronisław, Kowal

Ludwik, Kucznik Teofil, Latacz Antoni, Lubowicki Kazimierz, Molenda Maigorzata, Nowak Ludwik, Olszewski Roman, Pająk Mieczysław, Papuga Jan, Paschek Tadeusz, Piszewski Władysław, Porębski Franciszek, Ptak Józef, Ptak Władysław, Reichel Ludwik, Sanetra Karol I, Sobczyk Stefan, Sianek Stanisław, Słazak Stefan, Spiewak Alfred, Szendzielarz Leopold, Szeszko Józef, Tic Ryszard, Tomala Józef, Urbanowicz Paweł, Walczak Stanisław, Wolnik Józef, Ziemia Zdzisław, Ziolkowski Edward;

przez Ministra Obrony Narodowej:

Adamczyk Henryk, Denisiewicz Wacław, Karcz Kazimierz, Muszyński Władysław;

przez Ministra Przemysłu Maszynowego:

Daniłowski Jan, Dziedzic Stanisław, Górny Stanisław, Hajnasiewicz Jan, Kanikowski Bernard, Kaszyńska Helena, Marciniak Edward, Miklas Miron, Osadnik Henryk, Paterski Marian, Salwa Władysław, Sieczka Władysław, Sieczka Ignacy, Smigielski Marian, Wolak Kazimierz;

przez Ministra Przemysłu Rolnego i Spożywczego:

Bańko Aniela, Choiński Władysław, Filipiak Jerzy, Kłmek Władysław, Krzyżaniak Czesław, Szczurek Janina, Zielińska Zofia, Zdziebłowska Helena;

przez Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego:

Adamowicz Jan, Bartkowiak Franciszek, Czyż Czesław, Dębski Stanisław, Hoja Jan, Kolad Leon, Nehring Józef, Nowak Marcin, Obodziński Bernard, Piechocki Sylwester, Stachowiak Antoni, Szyroczyński Franciszek, Telak Zygmunt, Trucina Jakub, Waszelewski Zygfryd, Włczewski Franciszek, Woracek Antoni, Woroniec Stanisław;

przez Prezesa Centralnego Urzędu Geodezji i Kartografii:

Burek Zdzisław.